

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1ΟΝ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σ.Τ.Γ. 902B. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500

Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

"Η ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της 'Εκκλησίας της Ελλάδος, σπηλιών πρός τάς 'Ενθους Διυπόμεις τού 'Εθνους το κάτωθι Μήνυμα:

"Χάριν και εύλογίαν παρὰ Θεοῦ Πατρὸς και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ήμῶν:

Τέκνα ήμῶν ἐν Κυρίῳ ὄγαπητά.

Οι Ιεράρχαι, οι συγκροτούντες

τὴν 'Ιεράν Σύνοδον της 'Ιεραρχίας

της Εκκλησίας της Ελλάδος,

συνελθόντες ἐν Αθήναις εἰς ἔκτα-

κτονούν πρὸς συζήτησιν ἐ-

πειγόντων καὶ σοφαρών διό την

'Εκκλησίαν ζητημάτων, εύθυνος ἀπό

τῆς συνεδρίας μίαν ἐσχό-

μεν δῖοι κοινὴν σκέψην καὶ ἐν κοι-

νον συνησθάνθημεν δῖοι χρέος, νὰ

ἀπευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς, τὰς 'Ε-

νόπλους Διυπόμεις τού 'Εθνους,

τοὺς ἡρώικους προμάχους τῆς Πι-

στερεῶς καὶ Πατρίδος, τὸν πλέον ἑγ-

κάρειον χαιρετισμὸν καὶ νὰ ἐπι-

καλεσθῶμεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν

ιερὸν ὑμῶν ἀγῶνα τὴν εὐλογίαν

τοῦ Κυρίου.

Ὑπερστοιχισταὶ τῆς Πατρίδος:

"Η Ελληνικὴ Ορθόδοξη Εκκλη-

σία σύμπασσα, ἄνετη θιακίστεως

βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος τῶν μελῶν

αὐτῆς, εὐρίσκεται κατὰ τὰς δυ-

σκολους ἀλλὰ καὶ μεγάλας αὐτὰς

στιγμὰς τοῦ ἀγῶνας ἀνεπιφύλα-

κτως παρὰ τὸ πλευρὸν ὑμῶν. Διότι

ὅτι ἀγῶνας εἰνεὶ ἀγῶνας δλῶν

εἴναι κοινὸς τῆς Εκκλησίας καὶ

τοῦ 'Εθνους ὅλοκλήρου ἀγῶν.

"Ἐπὶ δέκα ὥκτων καὶ πλέον αἰώ-

νας τὰ χριστιανικὰ ἰδεώματα

καὶ ὁδηγήσαν την Εὐρώπην

καὶ τὴν ἀνθρωπότηταν, καὶ καθ' ἓν

στιγμὴν ὅτι ἀνέτελε νέ-

ος αἰώνιος ὅγαπτης καὶ δικαιουσῆς,

αἰώνιον πολιτισμὸν ἐμπνευσμένον βα-

θυτέρων ἀπό τὴν διασκολίαν τοῦ

Εὐαγγελίου, μία σκοτία δύναμις,

ὁ Κομμουνισμός, προελύνουσα ἀ-

πὸ τὰ πομπάλαια ὀρμήτηρια τῆς

βαρβαρότητος, εἰσήλασεν εἰς τὸν

πεπολιτισμένον κόσμον τῆς Εὐρώ-

πης, κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κατέρι-

ξεινὸν αὐτὸν πάροντος, ἐπειδή τοις

αὐτοῖς ἀπέλειτος τοῦ παρόντος.

Πρὸς θεόν εὐχέται διάπυροι

πάντων ὑμῶν

"Ο Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ,

Πρόεδρος

"Ἐπονται αἱ υπογραφαὶ δλῶν

τῶν Ιερορχῶν τῆς Ελλάδος.

Πιὸ π' ρα στὰ πεζοδρόμια, στὶς

τάρατσες, στοὺς ἔξωστες, παντοῦ,

χιλιάδες Λαοῦ παρακολουθούσαν

μὲ διακρυσμένα μάτια τὰ παιδιά

τοὺς. Καὶ τούτη τῷ φορᾷ ἤταν δά-

κρυστανά τῶν Ελλήνων, ὅταν συγ-

κινητένοι ἤταν ποὺ τού 'Εθνους,

τούς παρέστησαν. Δένθη διά-

χρονίσαντας, ἀπέτησαν τὸν θά-

ροντό τοῦ πατρικοῦ, διατελούμενον.

Πρὸς θεόν εὐχέται διάπυροι

πάντων ὑμῶν

"Ο Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ,

Πρόεδρος

"Ἐπονται αἱ υπογραφαὶ δλῶν

τῶν Ιερορχῶν τῆς Ελλάδος.

Πιὸ π' ρα στὰ πεζοδρόμια, στὶς

τάρατσες, στοὺς ἔξωστες, παντοῦ,

χιλιάδες Λαοῦ παρακολουθούσαν

μὲ διακρυσμένα μάτια τὰ παιδιά

τούς. Καὶ τούτη τῷ φορᾷ ἤταν δά-

κρυστανά τῶν Ελλήνων, ὅταν συγ-

κινητένοι ἤταν ποὺ τού 'Εθνους,

τούς παρέστησαν. Δένθη διά-

χρονίσαντας, ἀπέτησαν τὸν θά-

ροντό τοῦ πατρικοῦ, διατελούμενον.

Πρὸς θεόν εὐχέται διάπυροι

πάντων ὑμῶν

"Ο Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ,

Πρόεδρος

"Ἐπονται αἱ υπογραφαὶ δλῶν

τῶν Ιερορχῶν τῆς Ελλάδος.

Πιὸ π' ρα στὰ πεζοδρόμια, στὶς

τάρατσες, στοὺς ἔξωστες, παντοῦ,

χιλιάδες Λαοῦ παρακολουθούσαν

μὲ διακρυσμένα μάτια τὰ παιδιά

τούς. Καὶ τούτη τῷ φορᾷ ἤταν δά-

κρυστανά τῶν Ελλήνων, ὅταν συγ-

κινητένοι ἤταν ποὺ τού 'Εθνους,

τούς παρέστησαν. Δένθη διά-

χρονίσαντας, ἀπέτησαν τὸν θά-

ροντό τοῦ πατρικοῦ, διατελούμενον.

Πρὸς θεόν εὐχέται διάπυροι

πάντων ὑμῶν

"Ο Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ,

Πρόεδρος

"Ἐπονται αἱ υπογραφαὶ δλῶν

τῶν Ιερορχῶν τῆς Ελλάδος.

Πιὸ π' ρα στὰ πεζοδρόμια, στὶς

τάρατσες, στοὺς ἔξωστες, παντοῦ,

χιλιάδες Λαοῦ παρακολουθούσαν

μὲ διακρυσμένα μάτια τὰ παιδιά

τούς. Καὶ τούτη τῷ φορᾷ ἤταν δά-

κρυστανά τῶν Ελλήνων, ὅταν συγ-

κινητένοι ἤταν ποὺ τού 'Εθνους,

τούς παρέστησαν. Δένθη διά-

χρονίσαντας, ἀπέτησαν τὸν θά-

ροντό τοῦ πατρικοῦ, διατελούμενον.

Πρὸς θεόν εὐχέται διάπυροι

πάντων ὑμῶν

"Ο Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ,

Πρόεδρος

"Ἐπονται αἱ υπογραφαὶ δλῶν

τῶν Ιερορχῶν τῆς Ελλάδος.

Πιὸ π' ρα στὰ πεζοδρόμια, στὶς

τάρατσες, στοὺς ἔξωστες, παντοῦ,

χιλιάδες Λαοῦ παρακολουθούσαν

μὲ διακρυσμένα μάτια τὰ παιδιά

τούς. Καὶ τούτη τῷ φορᾷ ἤταν δά-

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑ - ΣΩΤΗΡΑΣ

Ανηλιά, στίς άπατητες φωλιές τών άπτων, κατάρραχα στο μεγάλο βουνό πού στέκεται, ντούρο, καταμεσής στον κάμπο, τό ματί σου ξεκόβει, άναμεσα απ' τών πυκνή φυλλωσία τών δέντρων, δταν ή μέρα είναι καθάρια, μιά μικρή ασπρηρ κουκίδια, τόση δύσ, ίσαμ' ένα καρύνι καί κάτι πιο μεγάλο. Είνι τό ξωκιλήσι της άγιας-Σωτήρας, παλιό καί πολυχρονισμένο, κι' απορεῖς πάς τάχα οι άνθρωποι τόξτισαν καί πάνου, έριμο καί αλειτούργητο, δίχως παπά καί ψάλτη. Μ' αν άρωτίσεις τά γερόντια τής κοντινής χώρας, θάχουν νά σου πούνε μιά παλιά ιστορία, παλιά κι' απόλογο μονημένο, πού δεν τή μολογάν τά βιβλία.

Ηταν —λέει— σε χρόνια καταρμνα καί δίσεχτα. Τό καλοκαίρι, ένα καλοκαίρι πυρ καί κατάσερο, αλάζιαζε τόν ξεραμένο κάμπο, τουρουπόλιζε τά δέντρα καί τό λιοπύρι λαμπάδιαζε τή γή κι' έψηνε τίς πέτρες έπτι, πού δέν μπόραγες νά περπατήσεις με γυμνό ποδάρι. Οι άνάρρες στέρευαν κι' ή γής, διψασμένη, ρούφαγε σά σφουγγάρι τά λιγοστά νερά πού πούλαγαν διθέτεις κενή. Τά βοτράχια άπαμεναν ψόφια πλάι στά στεγνώμνα βατόνερα, καί τά σκουλήκια τής γής τρύπωναν μιά όργια τού βάθους, γιά νάθρουν τό δροσερό χώμα.

Κενες τίς μέρες τά Τούρκικα άσκερια πάτησαν τά Φάρσαλα κι' έρχουνταν κατά δώμε, αιρ' τή δημοσιά. Ό κουρνιαχτός τους, βουνό σύνευφο, απλώνε, πάν' απ' τόν κάμπο, ένα ντουμάνι τό κόκκινο χώμα, πού τό κατακάθι του στέγνωνταν τή ντερέραδά τών ρούθουνιών, δυσκολέως τήν άναστα τή απώνεν. Ένα δάχτυλο λάσπη, πάνου στά υδρωμένα πρέσωτα. Οι νιζάμηδες, με τά καφετίες στολές καί τά κοκκίνια φέσια, λαχάνιαν άγκομασχώντας κάτ' απ' τή κάψα τού ήλιου, κι' ούτε πού δέν

**'Ο Έλληνικός χώρος είναι ιερός.
Ιερός δι' όλην τήν Ανθρωπότητα. (7)**

είχανε σάλιο νά φτύσουν. Γύρ' απ' τά χειλία τους αφρίζε ένα στεφάνι πηκτός ού φρός, κι' ού ίθρωτας χάρασε τίς λερές τους φάτσες, κύλαγε στο έθωρα γενία, κι' απέ έσταζε θρομποιοθρόμποι, αφίνοντας χνάρια πάνω στή γής. Κάζ, έκατο δρασκελιές απόμεναν απότη πήλη τού δρόμου, με τίς γλωσσες θεόδερες, σά γιδίσιο τομάρια, καί τά μαλιάρια τους στήθειας άνεβοκτείδαιναν λάχαλάχι, φυσώντας, ίδιο γύντικο φυσερό, μιά άναστα καυτή καί πυρωμένη, σάν πώς τά σκυλιά τή αποταμένα απ' τήν πιλάτα, πίσ' απ' τά χνάρια τού λαγουν.

Ένα γύρω ού σάγερας άναδινε μιό μπόχα από λειασμένα κορμάτα, από έννιλα κι' ήδρωτα.

Τούτο τό μπουλόμικι, μιλιούνια δλόκερα, έσπολυθηκε —λέει— στόν κάμπο, ζερά καί δεξιά, πατώντας τούς τόπους τών Χριστιανών, κι' ούτε πού δέν ήξερες ώς πού θα πάσι τό κασό!

Στά ριζά τού βουνού, τό καραγκουνοχώρι δρίσκουνταν σε πυρετό καί σε κίνηση.

Όλημερις στό παρεκκλήσι τής Παναγίας, τή άγιος' οια καγιανε, άντικρου στό κονοστάσι τής Βαγγελίστρας, νά βάλει τό χέρι της ν' άνοιξη ή γής καί έραστα νά μάρη τήν κέλαση, κι' άλλοι πέσαντα στά ποταμία κι' έγιναν τούμπανο, άλλοι στακίσαντα στούς γκρι μους καί στα φαράγκια, κι' άλλοι απόμεναν στάχτη, στού κεραυνού τή φωτιά!

Έτσι —λέει— γένηκε τό θάμα, φώς φανερό πώς ού Μεγαλοδύναμος έβαλε τό χέρι του νά μήν πάνω ού Χριστιανού απ' τό χοτζάρι τού Τούρκου: Κι' έταν κάποτε πέρασαν τά σκοτεινά χρόνια κι' σύντοτα στή ομηρεύμαντού τό ή χαρά καί τό γέλιο, οι καραγκούνδες φ' ράν' απ' τή χώρα τεχνής έκαυσαν τάκουσαν, κι' προκομένους, κι' έχτισαν κατάκορφα, κάτ' απ' τή δροστά τάκον κέδρων, μιά θυμορηθή έκληπτος στή ομηρεύμαντού τό πάνω στά πετρόπανο, στήν ουρανού τόπο τού παλιμπρίδης κι' οι ρεματίες, ξένιες, κατέβαζαν θάλασσα τό νερό, πού κατηρρίζει μουγκρίζοντας ίδιο πληγμένο θεριό, σ' ρυνόντας στό διάβα του δέντρα, λιθάρια καί κούτσουρα.

Ποιός είδε τό Θεό καί δέν τόν έφοβηθήκε!

Οι Τούρκαλάδες, μέσα σε τούτη τήν παραζάλη, έχασαν τά πασχάλια τους, λάκισαν στόν τού λαγού τά τέκνα, κι' άλλοι πέσαντα στά ποταμία κι' έγιναν τούμπανο, άλλοι στακίσαντα στούς γκρι μους καί στα φαράγκια, κι' άλλοι απόμεναν στάχτη, στού κεραυνού τή φωτιά!

Έτσι —λέει— γένηκε τό θάμα, φώς φανερό πώς ού Μεγαλοδύναμος έβαλε τό χέρι του νά μήν πάνω ού Χριστιανού απ' τό χοτζάρι τού Τούρκου: Κι' έταν κάποτε πέρασαν τά σκοτεινά χρόνια κι' σύντοτα στή ομηρεύμαντού τό ή χαρά καί τό γέλιο, οι καραγκούνδες φ' ράν' απ' τή χώρα τεχνής έκαυσαν τάκουσαν, κι' προκομένους, κι' έχτισαν κατάκορφα, κάτ' απ' τή δροστά τάκον κέδρων, μιά θυμορηθή έκληπτος στή ομηρεύμαντού τό πάνω στά πετρόπανο, στήν ουρανού τόπο τού παλιμπρίδης κι' οι ρεματίες, ξένιες, κατέβαζαν θάλασσα τό νερό, πού κατηρρίζει μουγκρίζοντας ίδιο πληγμένο θεριό, σ' ρυνόντας στό διάβα του δέντρα, λιθάρια καί κούτσουρα.

Μά η μόιρα τόγγραφ' άλλοιωτικά!

Οι κουρνιαχτός μαστύραγε πώς οι Τούρκαλάδες πήραν τή στράτη πούφερναν κατά δώμε, καί σχώραμε, κι' ού θεός συχωρέσει!

Οι καραγκούνδες πήραν πικρή τήν άποφαση!!

Μάσαν τά σέα τους, σάκκιασαν τή όραποστί, λειψό, φόρτωσαν, στά ζωντανά, τά μπακίρια καί τά χαλκώματα, κι' άκαρτέραγαν.

Κι' έτσαν, βασιλέματα, φάνκαν απ' τά καραούλια τού Τσαταλού — ν' ανεμίζουν τά πρώτα Τούρκικα μπαράκια, παράτησαν τούτα τά πάχεια χώματα π' έθερψαν τή γενία τους κι' διό το χωριό, μιά φούδτα νά πούφερναν τό μονοπάτι γιά τίς κορφές, νά μήν προσκυνήσουν στήν πίστη τού Πατισόρι.

Κι' έτσαν —λέει— τό πουρνό στή όπατηγα, βουνοτόπια, κει πού τά χίονια μένουν σάλιατα κι' οι χρυσαπού η φεροκοπάνε περφάνοι, απ' τή πάπια απ' τό λευτέρο βασιλείο.

Η ζωή τού βουνού, ξαφνιασμένη στή ούτο τό πρωινό δύντημα, πρόγγιγε τρομαγμένη. Οι κούκοι πρώτοι άντικρυσμαν τή βλιθερή

B. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ-ΤΕΧΝΗ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ “ΣΤΟ ΠΙΚΑΙΦΙ,,

Η παράστασις, τού θιάσου μας τής 17/7/48 ήταν από πάσης απόφευκες άριστη. Τόσο πολύτιμο μένει στής στις κρισιμές αυτές περιστάσεις τό γείοντας καί το σκόρπιος αδιάστατο. Τόσο χειροκροτήσαν τής ζητούσαν. Όμως ίδιας ή διποτείς τής έπιτυχιάς. Ίδιος ή διποτείς τής ζητούσαν, που ένδεσαν μέχρι τώρα τό θεατρόν μας.

Ο κ. Χατζής προγραμμάτικα στό πή καί συνέβεστο τό πρόγραμμά του καί έχρηση στημόποιησε εύφεστα διάστημας τόπους στην παρασκευής. Ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν. Τόσο ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν. Τόσο ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Κάθε κομμάτι τής παραστάσεως μόνο τού ήταν —στο είδος του πάντοτε καί πάλι απόδικη στην παρασκευής της ζητούσαν. Τόσο ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν. Τόσο ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν. Τόσο ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν. Τόσο ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

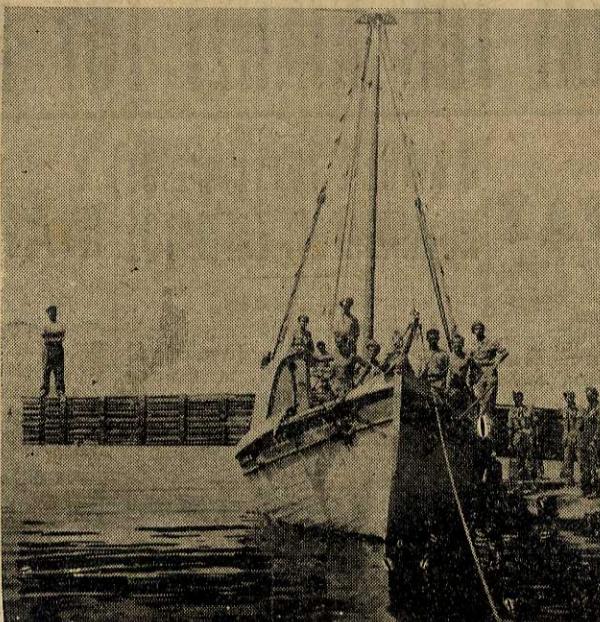
Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με στάθμην πάνω στής παρασκευής της ζητούσαν.

Εδώ ήταν ένας θεατρόν με σ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Άριστερά : "Ανδρες τοῦ Λόχου Ασφαλείας, ποὺ θὰ πάρουν σὲ λίγο τὸ δρόμο τῆς τιμῆς, ἀσκοῦνται ἐντατικά ύπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ίκανωτάτου ἀνθρώπου κ. Σαλβαρά. Μέσον : Τὸ καμάρι τοῦ Τάγματος μας «Μαρία Λ.» μεταφέρει τὰ ξύλινα σπιτάκια, ποὺ θ' ἀντικαταστήσουν τὰς σκηνὰς τοῦ Τάγματος μας. Δεξιά :

Πλουσιωτάτη φυτεία εἰς Μακρόνησον. Μία ἀκόμη ἀπόδειξις τῆς... ἀλλείφεως! νεροῦ εἰς τὸ νησί μας.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟΥΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΕΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΗΣ

Τὸ Τάγμα μας στὴ μάχη τῆς Χαλανδρίτης θρηνεῖ ἔνα νεκρό! Εἶναι ἔνα παλληκάρι ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔφυγαν μὲ τὴν ἀποστολὴ τῆς 19-6-48 γιὰ τὴν Πάτρα καὶ παρήλασσα στὴν Αθήνα. Ο νεῦς ὄλων μας ἀς στραφῆ πρὸς τὸν ήρωαϊκὸ νεκρό. Επεσεν υπὲρ Πατρίδος δι Μακρονησιώτης στὴ μάχη τῆς Χαλανδρίτης στὶς 5-7-48.

Αὐτοὶ εἰναι οἱ δυσφημισμένοι Μακρονησιώτες. Καῦμει αἱ παραπλανημένα παιδιά. "Ολοὶ σας κλείνετε στὴν ψυχὴ σας τὴν Ελλάδα, καὶ δὲν ἔχειται παρὰ μόνον οἱ ἀνθρωποι να σας μιλήσουν στὴν ψυχὴ σας καὶ ἡ καταλληλος στιγμὴ γιὰ νὰ τὸ δεξιετέ.

Απὸ πατριωτισμὸ καὶ μόνο, απὸ πατριωτισμὸ ποὺ ἔγινε σὲ ιερές στιγμές, τοῦ "Εθνους ἀνίερη" ἐκμετάλλευσι, τραύμησε τὸ τραχήξιτε...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

"Υπὸ τοῦ στρατιώτου Μελετίου Γεωργίου, πρώην Σκαπανέως τοῦ Τάγματος μας καὶ ἥπην ὑπηρετούντος εἰς τὸν Λόχον τοῦ Κ.Β.Ε. Πατρών, ἐστάλη ἡ ἀκόλουθη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Λοχαγὸν τοῦ 4ου Λόχου Σκαπανέων κ. "Ανδρέαν Κατσάμπαν:

"Ἐν Πάτραις, τῇ 20/7/48.

Σεβαστός κύριε Λοχαγέ, Καλημέρα. "Υγείσαν ἔχω καὶ ύγειαν ποθῶ. Κύριε Λοχαγέ, μόλις ἔφθασα στὴν Πάτρα ἀπὸ μία μεγάλη ἐπικίνδυνη ποὺ δέξασε τὰ τιμῆς νὰ ὅπλα ποὺ μάς ἐμπιστεύτηκε ἡ Πατρίδα μας. Τὰ ἁδούσασμε τὰ παιδιά τοῦ Α' καὶ τοῦ Γ' Τάγματος καὶ ιδιαιτέρως τοῦ Λόχου σας, κ. Κατσάμπαν, ποὺ ἀνήκουμε τῷρα στὴν Ι. Διμοιρία τοῦ 1ου Λόχου, καὶ τὸν Διμοιρία μας κατέλαβε τὸν Λόχον μου κ. Ζωρτζάκη, καὶ ιδιαιτέρως σὲ σ' να, κ. Λοχαγέ. Τοὺς χαιρετίσμους στὸν Πελοπόννησον, τελικά τοὺς τρέψαμε εἰς φυγήν. Η Διμοιρία μας ἐπίσπειε ἔνα αἰχμάλωτο. Σκοτώσαμε 2 ὁμαδάρχες καὶ πάραμε τὰ πολυβόλου τους. Εἴχαμε στὴν κατάληψη τῶν 3 υψηλάτων 2 τραυματίσας καὶ ἕναν νεκρόν, τὸν ὅποιον είχα στὸν οὐρανό μου. Ἐγὼ μὲ τὸ πολυβόλο στὸ χέρι, ἀκούραστος κατηύπουσαν ἀλύπτητα τοὺς ἀττιμούς. Ο νεκρός, κ. Λοχαγέ, ἀνήκε στὸ Λόχο σας. Λεγόταν Αἴσωπος Δημητρίδης. Επεσεν ἡρωϊκὰ γιὰ τὴν Ελλάδα. Επολεμη-

σαμε σκληρὰ καὶ θὰ πελεμήσουμε, κ. Λοχαγέ. Πέστε στὰ πχιούμε τοῦ Λόχου σας, καὶ σ' ὅλη τὸ Τάγμα, νὰ μιμηθῶν τὸ παραπλεύμα μας καὶ νὰ κυττάξουμε δλοὶ γιὰ γιὰ Ἐλλάδα μεγαλεῖ καὶ δοσμένη.

Κύριε Λοχαγέ, μετὰ ἀπὸ τὴν ἔξοντωσι ποὺ τὸν κάνουμε στὰ ψώματα Καλαθίει, ἔφθασμε τὸ απόγευμα στὴ Χαλανδρίτησα, ὅπου καὶ κάνουμε τὴν τελευταία ἔξόρμηση στὸ ψωματα 1800, σὲ δύσδατα μέρη, καὶ τὸν ἔκυνησμασμένην σου καὶ τὸν Κάλαθος ὁ Οδησσέας, κ. Λοχαγέ.

Ἄνθετε μοῦ ἀπαντάτε ἀν ἐλάστησε τὸ γράμμα μου καὶ ἀν διαβάστηκε στὸ Λόχο καὶ στὸ Τάγμα. Τοὺς χαιρετίσμους σὲ ὅλη τὸ Τάγμα, στοὺς κ. κ. "Άξιωματικούς καὶ στὸν ἀνθρώπο γιὰ κ. Μέρκο, κ. Σαλβαρά καὶ στὸν Λοχαγὸν μου κ. Ζωρτζάκη, καὶ ιδιαιτέρως σὲ σ' να, κ. Λοχαγέ. Τοὺς χαιρετίσμους στὸν Πελοπόννησον, τελικά τοὺς τρέψαμε εἰς φυγήν. Η Διμοιρία μας ἐπίσπειε ἔνα αἰχμάλωτο. Σκοτώσαμε 2 ὁμαδάρχες καὶ πάραμε τὰ πολυβόλου τους. Εἴχαμε στὴν κατάληψη τῶν 3 υψηλάτων 2 τραυματίσας καὶ ἕναν νεκρόν, τὸν ὅποιον είχα στὸν οὐρανό μου. Ἐγὼ μὲ τὸ πολυβόλο στὸ χέρι, ἀκούραστος κατηύπουσαν ἀλύπτητα τοὺς ἀττιμούς. Ο νεκρός, κ. Λοχαγέ, ἀνήκε στὸ Λόχο σας. Λεγόταν Αἴσωπος Δημητρίδης. Επεσεν ἡρωϊκὰ γιὰ τὴν Ελλάδα. Επολεμη-

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

"Αφιερωμένο εἰς τὸν ηρωϊκὸν πεσόντα εἰς τὴν μάχην τῆς Χαλανδρίτησης τὴν 6-7-1948 στρατιώτη Αἰσώπου Δημητρίου.

"Αέρεχαστε φίλε Δημητράκη, τιμητές ήρωα, γνήσιον παιδί τῆς Ελλάδος! Γιαννίκης γιὰ νὰ ζησης, μας πέθανες νὰ δέξασθε!

"Σάν ἀνοιξιάτικο ρόδο μαράθηκες σὲ ηλικία μόλις 23 ἔτῶν καὶ κλείστηκες γιὰ πάντα τὰ μάτια σου. Ή φωνὴ τῆς πολυθασισμένης μας Πατρίδος πέφερεν εἰς τὴν ἀγκαλιά της, ζητώντας καὶ ἀπὸ σένα τὴν κατά δύναμιν βοήθειάν μας. Πράγματι, σάν "Ελλήνη, γνήσιος ἀπόγονος τῶν προγονούμενων πρώτων καὶ ως συνεχιστής τοῦ δρόμου τῶν Ηρώων τοῦ Σκρό, τῆς Κονίτσης, τοῦ Μετσόβου καὶ τῶν τότσων ἄλλων ἀναριθμήτων ἐπόποιων, ἐτάχθης δόλωψχως εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθηκόντος. Βρέθηκες προστάτη στὴν πρώτη γραμμή, ὑπερασπιζόμενος σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐν τὴν Ιδέαν τοῦ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ!!" Άλλη μόνις τὸ ποικιλόν ἐπῆλθε!! "Η χθεσινή ήμέρα γιὰ σένα ἀνέτειλεν ἀφ' ἐνός μὲν πικρός ἀφέρου δὲς ἐστεμένη, μὲ τὸ ἀμάραντον τῆς δόφηντας στέφανον.

"Ενα προδοτικό βόλι σὲ δρῆκε στὴν καρδιά καὶ σούκιψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, ἔκλεισε γιὰ πάντα τὰ μάτια σου, σὲ σώριασε κάτω στὴ γῆ. Δένη ἦτο ἄλλος δρόμος γιὰ σένα ἀνοικτός, δένης ἥτων πλέον γὰζηστός γιού ν' ἀπολαύσῃς τοὺς καραβούς τοῦ δένδρου διὰ τὸ ὅποιον ἡγωνίσθης. Πέθανες, μὰ δὲν γόγγυσες!!" "Ενα γλυκό χαμόνεςθι. Αὐτὸς σημαίνει πολλά.

8 ½, ὡς ἀκριβῶς εἶχε προαγγελθῆ.

Ζεύγιματογράφηκε στὸν Τάγματος Σκαπανέων, ή

όποιας θώφειτο εἰς τὴν Αγγλικήν Πρεσβείαν, ήτης, κατόπιν εἰς τὴν Εγκαταστήσει τὸν Καπετάνιον παραποτῆτην.

ΚΟΜΠΟΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ.Β.Ε. — Ζού Λόχος

Σὲ πήρε κι' ἔφυγε μακρύ

σὲ πακρύνει τοὺς στόματα

σὲ πακρύνει τοὺς στόματα